

(எடு)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้
คดีหมายเลขแดงที่.....พ.ม 182 | 2550
อ่านเมื่อวันที่..... 29 มิถุนายน 2552
ท่าน..... ยศนอจ พาส์ชลชลพวงศ์

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ທີ ៤៧៣០/២៥៦១

គោលការណ៍

วันที่ ๓๐ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ความแพง

ระหว่าง

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

โจทก์

~~๐๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐~~ ที่ ๑

[illegible][illegible][illegible]

จำเลย

เรื่อง

คดีแรงงาน

- ๒ -

โจทก์	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษา
ศาลแรงงานกลาง	ลงวันที่ ๒๖ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙	
ศาลฎีกา	รับวันที่ ๑๘ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๐	

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พุทธศักราช ๒๕๐๓ มีวัตถุประสงค์ในการผลิต จัดให้ได้มา จัดส่ง จำหน่ายพลังงาน ดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์แก่การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค มีนายนำชัย หล่อวัฒนตระกูล ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการ มีอำนาจหน้าที่เป็น ผู้บริหารกิจการของโจทก์ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ข้อบังคับ ระเบียบและนโยบาย ที่คณะกรรมการโจทก์กำหนดและเป็นผู้กระทำการแทนโจทก์ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ผู้ว่าการมอบอำนาจให้นางคำมวน พยัคฆเรือง ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายเป็นผู้รับมอบอำนาจกระทำการแทนในนามการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โจทก์มอบอำนาจช่งให้นายวีระวัฒน์ มากท้วม เป็นตัวแทนและมีอำนาจแต่งตั้งทนายความฟ้องร้องดำเนินคดีแทน จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นทายาทโดยธรรมผู้มีสิทธิได้รับมรดกของ

- ๓ -

จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เป็นผู้ค้าประกันการทำงานของนาย ๘๘๘๘๘ โดยสัญญาว่าหากนาย ๘๘๘๘๘ ได้ทำความเสียหายให้แก่โจทก์จะเป็นหน้าที่การงานหรือไม่ว่าจะเป็นกรณีใด ๆ ก็ตาม จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ยินยอมชดเชยค่าเสียหายให้แก่โจทก์เท่าจำนวนเงินที่โจทก์ได้เสียหาย ไปจริง โดยโจทก์ไม่ต้องเรียกร้องให้นาย ๘๘๘๘๘ ภาระก่อน เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๖ โจทก์ได้ว่าจ้างนาย ๘๘๘๘๘ เป็นลูกจ้างปฏิบัติงานที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคศรีสะเกษ จังหวัดปทุมธานี ต่อมาวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ นาย ๘๘๘๘๘ พ้นสภาพการเป็นลูกจ้างและได้ถึงแก่กรรม ด้วยโรคหัวใจวายฉับพลัน เมื่อระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ นาย ๘๘๘๘๘ ได้ปฏิบัติผิดระเบียบคำสั่งของโจทก์และบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตต่อหน้าที่การงาน และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้โจทก์ได้รับความเสียหาย โดยนาย ๘๘๘๘๘ ได้รับ มอบหมายให้เป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้าง ขยายเขตเชื่อมโยงระบบจำหน่ายการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี บริเวณคลองสี่ถึงคลองห้า นาย ๘๘๘๘๘ เบิกอุปกรณ์ สายเคเบิลอากาศอลูมิเนียมที่ใช้ในงานก่อสร้างดังกล่าวจากคลังพัสดุ และนำสายเคเบิลอากาศ อลูมิเนียมไปกองไว้ที่หน้างาน โดยไม่มีผู้ดูแลรับผิดชอบและไม่ดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดจนกระทั่งสายเคเบิลอากาศอลูมิเนียมสูญหาย ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย

- ๔ -

เป็นเงิน ๙๒๐,๕๕๐ บาท วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ นาย ๘๘๘๘๘๘ ทำหนังสือ
รับสภาพหนี้และขอผ่อนชำระชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์เป็นเงิน ๙๒๐,๕๕๐ บาท
ผ่อนชำระในอัตราร้อยละ ๑๐ ของเงินเดือน ยินยอมให้โจทก์หักจากเงินเดือนเป็น
รายเดือนได้ทุกเดือนจนกว่าจะครบถ้วน นาย ๘๘๘๘๘๘ ได้ผ่อนชำระแล้วเป็นเงิน ๑๕๓,๐๐๐ บาท
ต่อมา นาย ๘๘๘๘๘๘ ได้กระทำความผิดขึ้นอีกโดยรับจ้างงานขยายเขตระบบจำหน่ายแรงสูงภายในและ
ติดตั้งหม้อแปลงให้กับอุโมงค์มรดกของนายสายใจ ด้วงศาลเจ้า และหอพักของนายจิราวัฒน์
อารียดิolkวงศ์ รับเงินค่าใช้จ่ายจากผู้ใช้ไฟฟ้าแล้วไม่นำเข้าบัญชีและนำอุปกรณ์ไฟฟ้าของ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไปใช้ในการก่อสร้างไม่ถูกต้องตามแผนผังงานขยายเขตของ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยใช้ตำแหน่งหน้าที่และพัสดุอุปกรณ์ไฟฟ้าไปหาผลประโยชน์ให้แก่
ตนเอง โจทก์มีคำสั่งให้นาย ๘๘๘๘๘๘ ชดใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์เป็นจำนวน ๖๙,๕๖๖.๑๓ บาท
จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในฐานะทนายโดยธรรมเป็นผู้มีสิทธิได้รับมรดกของนาย ๘๘๘๘๘๘
ต้องร่วมรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายดังกล่าวแก่โจทก์ จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ในฐานะ
ผู้ค้าประกันการเข้าทำงานของนาย ๘๘๘๘๘๘ ต้องร่วมรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายตาม
สัญญาค้ำประกัน ขอให้บังคับจำเลยทั้งสี่ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๑,๐๖๒,๙๒๖.๔๖ บาท

- ๕ -

พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงิน ๘๓๗,๑๑๖.๑๓ บาท นับแต่

วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยที่ ๑ ขาดนัด

จำเลยที่ ๒ ให้การและฟ้องแย้งว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ ๒ เพราะ

คดีของโจทก์ขาดอายุความแล้ว นาย ~~888888888888~~ ทำละเมิดตามพระราชบัญญัติความรับผิด

ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๐ วรรคสอง สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

จากเจ้าหน้าที่ มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและ

รู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน นาย ~~888888~~ ทำหนังสือรับสภาพหนี้เมื่อวันที่

๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ จำนวน ๙๒๐,๕๕๐ บาท ผ่อนชำระครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่

๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ทำให้อายุความสะดุดหยุดลง เมื่อนับตั้งแต่วันที่ผิณฑ์ชำระ

คือวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงวันฟ้องคือวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ จึงเกินสองปี

ส่วนค่าเสียหาย ๖๙,๕๖๖.๑๓ บาท เป็นการกระทำต่อบุคคลภายนอกเป็นเหตุให้โจทก์

รับความเสียหาย ถือได้ว่าไม่ได้เกิดจากการปฏิบัติงาน การใช้สิทธิเรียกร้องต้องเรียกร้อง

ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด โจทก์รู้ว่า ~~888888888888~~ กระทำความผิดตั้งแต่วันที่

- ๖ -

๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เมื่อนับถึงวันฟ้องเกิน ๑ ปี คดีจึงขาดอายุความ การที่นาย ๘๘๘๘
กระทำผิดตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ และปี ๒๕๕๒ แต่โจทก์เพิ่งมาพิจารณาลงโทษนาย ๘๘๘๘
เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ ภายหลังจากที่นายณรงค์เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน
๒๕๕๕ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๒ โจทก์ผิดสัญญาจ้างไม่จ่ายเงินเดือนให้นาย ๘๘๘๘
ซึ่งได้รับอยู่เดือนละ ๑๘,๐๐๐ บาท ค่าไฟฟ้า ๓,๐๖๙ บาท รวม ๒๑,๐๖๙.๑๓ บาท
และตัดสิทธิการรักษาพยาบาลเป็นเหตุให้นายณรงค์เสียชีวิตก่อนวัยอันควร จึงต้องรับผิดชอบ
ชำระเงินเดือนและค่าไฟฟ้า ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่นาย ๘๘๘๘ เสียชีวิต
เป็นเวลา ๓๔ เดือน เป็นเงิน ๗๑๖,๓๔๖ บาท โบนัสที่จะต้องได้รับอีกปีละ ๔ เดือน
จำนวน ๒ ปี เป็นเงิน ๗๒,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๗๘๘,๓๔๖ บาท ขอให้ยกฟ้อง
และขอให้บังคับโจทก์ชำระเงิน ๗๘๘,๓๔๖ บาท และค่าทนายความแก่จำเลยที่ ๒
จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ให้การและแก้ไขคำให้การว่า นาย ๘๘๘๘ ๘๘๘๘ ๘๘๘๘
กระทำการละเมิดต่อโจทก์ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ นาย ๘๘๘๘ ทำหนังสือรับสภาพหนี้
และขอผ่อนชำระค่าใช้จ่ายให้แก่โจทก์เป็นเงิน ๙๒๐,๕๕๐ บาท โดยการผ่อนชำระ
ในอัตราร้อยละ ๑๐ ของเงินเดือน ให้โจทก์หักจากเงินเดือนเป็นรายเดือนจนกว่าครบถ้วน

- ๗ -

โจทก์ยอมผ่อนเวลาให้แก่นายณรงค์ จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ในฐานะผู้ค้ำประกันยอม
หลุดพ้นจากความรับผิด ต่อมานาย ๘๘๘๘๘ ได้มากระทำผิดอีกในมูลละเมิดเป็นเงิน
๖๙,๕๖๖.๑๓ บาท จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ก็ไม่ต้องรับผิดเนื่องจากความระงับสิ้นไปแห่ง
การค้ำประกันแล้ว โจทก์มิได้ฟ้องภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่โจทก์ทราบมูลแห่งละเมิด
วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้อง
โจทก์ให้การแก้ฟ้องแย้งว่า นาย ๘๘๘๘๘ ๘๘๘๘๘ ได้กระทำผิดวินัยถูกต้อง
กรรมการสอบสวนทางวินัยและความรับผิดทางละเมิดและถูกสั่งพักงาน ตามคำสั่งที่
วพ.๔/๒๕๕๒ สั่ง ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ในระหว่างถูกสั่งให้พักงานนาย ๘๘๘๘๘
เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ จึงเป็นการสิ้นสภาพบุคคล แต่การสอบสวนทางวินัย
และความรับผิดทางละเมิดยังดำเนินการอยู่ต่อมาคณะกรรมการมีมติลงโทษให้ไล่ออก
และผู้ว่าการของโจทก์ได้เห็นชอบแล้วนาย ๘๘๘๘๘ จึงไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินเดือนนี้ โจทก์ไม่เคย
จ่ายเงินโบนัสถึงปีละ ๔ เดือน และนาย ๘๘๘๘๘ ก็ไม่มีสิทธิที่จะรับเงินโบนัส ขอให้ยกฟ้องแย้ง
ของจำเลยที่ ๒

ระหว่างพิจารณา จำเลยทั้งสี่แสดงขอสละประเด็นข้อต่อสู้ตามคำให้การทั้งหมด

- ๘ -

และจำเลยที่ ๒ แกลงสละประเด็นตามฟ้องแย้งไม่ติดใจประเด็นตามฟ้องแย้งอีกต่อไป

ศาลแรงงานกลางพิจารณาแล้ว พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒

ร่วมกันชำระเงิน ๘๓๗,๑๑๖.๑๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน

ดังกล่าว นับแต่วันถัดจากวันฟ้อง (วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖) จนกว่าจะชำระเสร็จ

แก่โจทก์ แต่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ รับผิดไม่เกินกว่าทรัพย์สินมรดกที่ตนได้รับจากกองมรดก

ของนาย ~~888888888888~~ ผู้ตาย และให้จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ร่วมกันรับผิดในฐานะ

ผู้ค้ำประกันการทำงานไม่เกิน ๔๒,๘๓๐ บาท

โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานตรวจสอบสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ศาลแรงงานกลาง

รับฟังข้อเท็จจริงว่า นาย ~~888888888888~~ เป็นพนักงานของโจทก์ ปฏิบัติงานที่การไฟฟ้า

ส่วนภูมิภาคจังหวัดปทุมธานี วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ นาย ~~8888~~ ได้ถึงแก่ความตาย

ด้วยโรคหัวใจวายฉับพลัน ระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๕

นาย ~~888888~~ ได้ปฏิบัติผิดระเบียบคำสั่งของโจทก์และบกพร่องต่อหน้าที่ทุจริตต่อหน้าที่การงาน

และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้โจทก์ได้รับความเสียหาย เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม

- ๙ -

๒๕๔๘ นาย ๘๘๘๘๘ ทำหนังสือรับสภาพหนี้และขอผ่อนชำระค่าเสียหายให้แก่โจทก์เป็นเงิน ๙๒๐,๕๕๐ บาท ผ่อนชำระแล้วเป็นเงิน ๑๕๓,๐๐๐ บาท คงเหลือ ๗๖๗,๕๕๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๑๙ และ จ.๒๐ ต่อมา นาย ๘๘๘๘๘ ได้กระทำความผิดขึ้นอีกโดยรับจ้างงาน ขยายเขตระบบจำหน่ายแรงสูงภายในและติดตั้งหม้อแปลงให้แก่ตู้ซ่อมรถของนางสายใจ ด้วงศาลเจ้า และหอพักของนายจิรวัดน์ อาริยะดิลกวงศ์ และรับเงินค่าใช้จ่ายจากผู้ใช้ไฟฟ้าแล้วไม่นำเข้าบัญชีเป็นเงิน ๖๙,๕๖๖.๑๓ บาท จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในฐานะ ทายาทโดยธรรมผู้มีสิทธิได้รับมรดกของนาย ๘๘๘๘๘ ต้องร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่าย จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ในฐานะผู้ค้ำประกันการเข้าทำงานของนาย ๘๘๘๘๘ ต้องร่วมรับผิดชอบ ค่าเสียหายตามสัญญาค้ำประกัน แต่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบเกินกว่าทรัพย์สินมรดก ที่ตกทอดแก่ตนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๙๙ และมาตรา ๑๖๐๐

คดีมีปัญหาวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ประการแรกว่า โจทก์มีสิทธิคิดดอกเบี้ย จากจำเลยทั้งสี่ได้ตั้งแต่วันใด กรณีตามสัญญารับสภาพหนี้และขอผ่อนชำระค่าเสียหาย ๙๒๐,๕๕๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๑๙ ซึ่งยังคงเหลือยอดหนี้ค้างชำระ ๗๖๗,๕๕๐ บาท ตามสัญญาดังกล่าว ข้อ ๒ ระบุว่า นาย ๘๘๘๘๘ ผ่อนชำระเงินดังกล่าวในอัตราไม่น้อยกว่า

- ๑๐ -

ร้อยละ ๑๐ ของเงินเดือน โดยยอมให้โจทก์หักจากเงินเดือนงวดเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป แต่นับจากเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๒ นาย~~8888~~ก็ไม่ชำระหนี้ให้แก่โจทก์อีก จึงตกเป็นผู้ผิดนัดต้องชำระดอกเบี้ยให้แก่โจทก์นับแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นวันหักเงินดังกล่าวจากเงินเดือนของนาย~~8888~~ เป็นต้นไป ส่วนกรณีหนี้ตามความเสียหาย อีกรายการที่นายณรงค์กระทำความผิดต่อโจทก์ ๖๙,๕๖๖.๑๓ บาท ต้องรับผิดในดอกเบี้ย นับแต่วันที่นาย~~8888~~กระทำความผิดคือวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แต่เมื่อโจทก์ขอคิด ดอกเบี้ยนับแต่วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ จึงเห็นควรกำหนดให้ตามที่โจทก์ขอ ที่ศาลแรงงานกลางให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ชำระดอกเบี้ยนับแต่วันถัดจากวันฟ้อง (วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖) ส่วนจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ไม่ต้องชำระดอกเบี้ยนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ประการต่อไปมีว่า ศาลแรงงานกลาง ให้จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ในฐานะผู้ค้ำประกันการทำงานของนาย~~8888~~ ร่วมรับผิดกับ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไม่เกิน ๖๐ เท่า ของอัตราค่าจ้างรายวันโดยเฉลี่ยที่นาย~~8888~~ ได้รับตามประกาศกระทรวงแรงงานนั้นชอบหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน

พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “พระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่
(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์” ดังนั้นจะนำประกาศ
กระทรวงแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเรียกหรือรับหลักประกันการทำงานหรือ
หลักประกันความเสียหายในการทำงานของลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกโดยอาศัยอำนาจ
ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ อันเป็นการ
จำกัดความรับผิดของผู้ค้าประกันในกรณีทั่วไปมาใช้บังคับแก่การค้าประกันกรณีลูกจ้างเป็น
พนักงานรัฐวิสาหกิจหาได้ไม่ เมื่อโจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทรัฐวิสาหกิจ จัดตั้งตาม
พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติ
แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศกระทรวงแรงงานดังกล่าวข้างต้น
จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่โจทก์ได้ จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ จึงต้องร่วมกับจำเลยที่ ๑
และที่ ๒ ชดใช้ค่าเสียหายทั้งหมดที่ ~~๘๘๘๘๘๘๘๘~~ ๘๘๘๘๘๘๘๘ ก่อให้เกิดขึ้นตามสัญญาการค้าประกัน
ที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ รับผิดไม่เกิน ๖๐ เท่าของอัตราค่าจ้าง
รายวันโดยเฉลี่ยมานานศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้นเช่นกัน
พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยทั้งสี่ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน

๗๖
/๖

๐ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๑๒ -

๘๓๗,๑๑๖.๑๓ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน

๗๖๗,๕๕๐ บาท นับแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ดอกเบี้ยถึงวันฟ้อง (วันที่

๑๓ กันยายน ๒๕๕๖) ต้องไม่เกิน ๒๒๒,๕๓๖.๙๒ บาท และของต้นเงิน

๖๙,๕๖๖.๑๓ บาท นับแต่วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ ดอกเบี้ยถึงวันฟ้องต้องไม่เกิน

๓,๒๗๓.๔๑ บาท เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่โจทก์ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตาม

คำพิพากษาศาลแรงงานกลาง.

นายทวีป ต้นสวัสดิ์

นายธีระพงศ์ จิระภาค

นายเอกศักดิ์ ยันตรปกรณ

